

NOVÁ 1/2 IVOTNÁ TREND - MINIMALISTÁ

Středa, 03. června 2015

Název vypovídá sám o sobě, o co v tomto životním stylu jde. Vlastnit co nejvíce věci. Na druhou stranu, když se zbavíme materiální tíže, zůstane víc času na to, co je opravdu důležité: na rodinu, zábavu, klidný život bez stresu (každopádně je to první krok). Zní to krásně, a absolutně s tím souhlasím. Hodně lidí tráví život stresující prací, která poskytuje peníze, které zas umožní nakupovat a utrácet a vlastnit věci, o které se následně musíme starat, opravovat je, o které se bojíme, že se ztratí či poškodí (když už jsme za to tolik zaplatili).

Ve skutečnosti je lepší mít méně. Jenže je tak těžké se zbavit věcí, co jsme vesele za léta nashromáždili!

Většina lidí se dělí na tři kategorie: 1/ vyházu to teď hned, kde je popelnice? (zde jsou dvě podkategorie: a) opravdu vyhazují/darují; b) ti, kteří věci vyadí, odnesou do garáže/sklepa/komory, aby zjistili, zda je opravdu nepotřebují postupně vschopně zas odnesou zpátky – ach, to jsem já), nebo se vyřazených věcí opravdu posléze zbaví. 2/ musím se nad změnou jež zamyslet, zjistit si víc informací, rozhodnout se, zda opravdu nějakou změnu potřebuju (ti, kteří si sice přiznají, že problém existuje, ale nikdy se k radikální změně neodhodlají); 3/ nemám problém s tím, mám hodně věcí, můj problém je, že mám málo místa/malý byt.

Takže pro ty, kteří se rozhodli "osvobodit" od zajištění materiálního vlastnictví, mám pár typů: 1/ není nutné vlastnit nic, co opravdu nepotřebujete. Co je třeba věc, o které si přemýšlejte: třeba to budu kdy potřebovat? (nutné mít stejnou věc dvakrát (dvě nabíračky? několikero prostírání? atd. atd.); 3/ oblečení (osobně můj největší problém). Základní pravidlo, že když se kus nenosil ani jednou za posledního půl roku, musí pryč. (Já když probírám skříň, pravidelně vyřadím tak jeden, dva kusy. Zbytek zůstává (protože i když jsem to poslední dobou nenosila, tak jednou budu), nebo jde do sklepa, odkud se plynule přesouvá zpět do skříně, kde pak zas půl roku jen tak leží. Existuje Projekt 333: snažit se 3 měsíce používat jen 33 kusů oblečení (33 kusů celkem vschopně - od bot, doplňků, prádla); 4/ vyčistit místnost po místnosti. (Případně začít jen jedním místem - rozloučit s lapač prachu. Vázička, soška, svíček... mám skleník a tam to vschopně strkám. vschopně sice mám, je to vystavený (sice zatím zcela neorganizovaný), ale mám to, a poličky jsou čisté. A prázdná polička (případně jen s jednou věcí) se rozhodně l utírá od prachu; 5/ než se cokoli nového koupí, zeptejte se sami sebe: opravdu to potřebuju? Budu to používat? Je to nutné? Je velice těžké se rozloučit s věcmi, které jsem za posledních 15 let naakumulovala. Nemám jen problém s oblečením, ale například s drahými dárky pro děti. Zaplatila jsem za to tolik, a teď to už dva roky leží v pokoji a padá na prach. Nebo nepadá, jsou uklizené, ale už si s nimi nehrají... Myslím, že nevhodnější je věc raději (byť ztratou) prodat. Člověk musí být radikální a odhodlat se k drastické změně. Je to těžké, ale dobré rozhodnutí.

Tak, tím, že jsem to psala, jsem si dodala odvalu – a jdu na to, tak mi držte palce!

LUCKA